

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „G“ SKUNDO**

2024 m. rugpjūčio d. Nr. S-2024/ (7-2024/78)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininko Evaldo Raistensko, narių Gvidos Ivanauskienės, Jurgitos Narkevičiūtės (pranešėja), Andriaus Veniaus ir Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo UAB „G“ (toliau – Pareiškėja) 2024-06-10 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2024-05-17 sprendimo Nr. 69-30. Pareiškėjos atstovas A.L. bei Inspekcijos atstovė V.N. dalyvavo 2024-07-02 Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja pateikė Komisijai 2024-06-10 skundą bei prašė panaikinti Klaipėdos apskrities valstybės mokesčių inspekcijos (toliau – Klaipėdos AVMI) 2024-02-08 sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (27.13 Mr) FR0682-28 ir Inspekcijos 2024-05-17 sprendimą Nr. 69-30, kuriais Pareiškėjai buvo apskaičiuota ir nurodyta sumokėti į valstybės biudžetą 117 843 Eur pridėtinės vertės mokestis (toliau – PVM), 8 834,31 Eur gyventojų pajamų mokestis (toliau – GPM), 7 637,26 Eur valstybinio socialinio draudimo įmokos (toliau – VSD įmoka), 3 083,17 Eur privalomojo sveikatos draudimo įmokos (toliau – PSD įmoka), 10 885,50 Eur PVM delspinigiai, 769,39 Eur GPM delspinigiai, 47 137 Eur PVM baudos, 3 534 Eur GPM baudos, 4 288 Eur VSD įmokos ir PSD įmokų baudos (*pirmasis skundo argumentas*). Pareiškėja paprašė atleisti mokesčių mokėtoją nuo papildomai apskaičiuotų 11 654,89 Eur dydžio delspinigių ir sumažinti paskirtų baudų dydį iki minimalaus dydžio – 10 proc. (*antrasis skundo argumentas*). Tuo atveju, jeigu Komisija¹ nuspręstų neatleisti Pareiškėjos nuo apskaičiuotų delspinigių sumokėjimo, skunde buvo prašoma sumažinti apskaičiuotus delspinigius vadovaujantis teisingumo, protingumo ir proporcingumo principais (*trečiasis skundo argumentas*).

Dėl buto. Pareiškėja pateiktame skunde Komisijai teigia, jog butas, adresu: (duomenys neskelbtini), buvo įsigytas įmonės veiklai, įsirengiant jame biuro patalpas. Minėtas butas 2020 bei 2021 metais buvo naudojamas kaip būstinė, kol pilnai buvo įrengtos biurui patalpos, adresu: (duomenys neskelbtini). Tai, kad Pareiškėjos naudojamos patalpas, adresu: (duomenys neskelbtini), nebuvo tinkamai pritaikytos mokesčių mokėtojos administracinei veiklai patvirtina ir tai, kad minėtu adresu buvo mechaninės dirbtuvės, kuriose visi Pareiškėjos darbuotojai negalėjo dirbti ir kuri buvo naudojama viena iš veklaviečių, skirtų laikyti sunkiąją techniką ir medžio apdorojimui ir saugojimui.

Pareiškėjai akivaizdu, kad mokesčių mokėtojos įsigytas nekilnojamas turtas nebuvo naudojamas tiktai asmeniniams poreikiams tenkinti. Be to, laikotarpiu nuo 2021 m. 12 mėn. iki 2023 m. 02 mėn. Lietuvoje vyravo Covid-19 pandemija, kurios metu buvo rekomenduojama darbą

¹ Skunde padaryta korektūros klaida, nurodant adresatą - Inspekcija;

vykdyti iš namų. Valstybinės darbo inspekcijos ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės rekomendacijose ir nutarimuose, buvo pasisakyta, kad primygtinai patariama, esant galimybei, dirbti nuotoliniu būdu.

Pareiškėja nesutinka su mokesčių administratoriaus nustatyta aplinkybe, jog mokesčių mokėtoja suteikusi neatlygintinai naudotis nekilnojamąjį turtą direktorei, nesilaikė Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatyme (toliau – PMI) 40 straipsnyje nurodytos pareigos laikytis ištiesiosios rankos principo. Skunde teigiama, kad vietos mokesčių administratorius / Inspekcija nepagrįstai taikė Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatyme (toliau – MAĮ) 70 straipsnio nuostatas bei mokesčio bazę nustatė netiesioginiu būdu. Pasak Pareiškėjos, šiuo atveju aktualus teisinis reguliavimas, įtvirtintas Inspekcijos viršininko 2004-05-24 įsakymu Nr. VA-103 patvirtintose Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklėse (toliau – Taisyklės). Taisyklių 6 punkte nurodyta, kad norėdamas apskaičiuoti mokėtojai priklausančią mokėti mokesčio sumą pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, mokesčių administratorius konstatuoja faktus, aplinkybes, kuriomis gali būti atliktas įvertinimas, parenka informacijos, duomenų šaltinį (-ius), reikalingus įvertinimui atlikti bei pasirenka vertinimo būdą.

Skunde atkreipiamas dėmesys į tai, jog vadovaujantis Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktika ir MAĮ 67 straipsnio 1 dalimi, mokesčių administratorius privalo pagrįsti jo mokesčių mokėtojai apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Pareiškėja nekvestionuoja mokesčių administratoriaus teisės apskaičiuoti mokėtojai priklausančią mokėti mokesčio sumą pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, tačiau šiuo konkrečiu atveju buvo visiškai neatsižvelgta į Taisyklių 27 punktą, kuriame įtvirtinta mokesčių administratoriaus pareiga taikant atitinkamą vertinimo metodą taip pat turi įvertinti ir kitas aplinkybes, kurių tiesioginė įtaka gali turėti įtakos mokesčio bazės apskaičiavimui. Nagrinėjamos bylos atveju, Pareiškėjos nuomone, mokesčių administratorius vertindamas skelbimų portaluose esančius skelbimus visiškai neatsižvelgė į kitus nuomos kainai ženkliai įtaką galinčius daryti veiksnius: nekilnojamojo turto būklę, jo įrengimo kokybę, vietą mieste, susisiekimo galimybes, stovėjimo aikštelių prieinamumą. Nevertino, ar tai renovuotas turtas, netyrė išlaikymo kaštų, geografinės padėties, šildymo sistemos pobūdžio, nuomos laikotarpio ir daugybę kitų reikšmingų aplinkybių. Paaiškino, jog skelbimų nuorodos yra neaktyvios, todėl Pareiškėja negali tinkamai įvertinti ir detalčiai išanalizuoti bei pateikti tinkamus argumentus, kodėl palyginamieji sandoriai negali būti laikomi tinkamais nustatant nekilnojamojo turto nuomos kainą.

Taip pat Pareiškėjos nuomone, mokesčių administratorius nesilaikė Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnyje nurodytų principų, iš kurių vienas yra objektyvumo principas, reiškiantis, kad sprendimo priėmimas ir kiti oficialūs viešojo administravimo subjekto veiksmai turi būti nešališki ir objektyvūs.

Dėl įsigytų prekių ir kelionių. Pareiškėja nesutinka, jog biuro patalpose laikomas stiklinis terariumas ir jo įranga, terariumo augalai, maistas ir priežiūros priemonės ropliams, termometras, drėgmės matuoklis, šviesos lempuotės, dubenėliai terariumui, veidrodiniai rombo formos lipdukai turėtų būti priskiriami neleidžiamiems atskaitymams bei apmokestinami kaip Pareiškėjos direktorės gautos pajamos natūra. Skunde nurodoma, kad pastaruoju metu Pareiškėja daug investuoja siekiant pritraukti darbuotojus ir darbo aplinką paversti kaip įmanoma jaukesnę bei kuo labiau motyvuojančią darbuotojus, todėl aukščiau išvardinti įsigijimai neturėtų būti priskiriami neleidžiamiems atskaitymams ir apmokestinami kaip vadovės gautos pajamos natūra.

Pasisakydama dėl kelionės į Turkijos Respubliką (Antalijos regioną), skunde nurodyta, jog Pareiškėja iš UAB „V“ pagal 2022-11-16 išrašytą sąskaitą faktūrą Nr. VES1731949 įsigijo kelionę į Antaliją (Turkija) už 2 855,68 Eur be PVM. Ši kelionė nebuvo tik poilsinė, kadangi į kelionę vyko du Pareiškėjos darbuotojai bei darbuotojų vaikai. Kelionės metu Pareiškėjos darbuotojai užsiėmė naujų verslo klientų paieška, ieškojo naujų verslo galimybių, buvo bendraujama su Antalijoje įsikūrusiais medienos tiekėjais dėl galimybės bendradarbiauti. Su vienu iš jų netgi buvo pasirašytas ketinimų protokolai (skundo Komisijai priedas Nr. 5). Todėl Pareiškėjo įsitikinimu tik vaikų kelionės išlaidos turėtų būti priskiriamos neleidžiamiems atskaitymams bei apmokestinamos kaip Pareiškėjos vadovės gautos pajamos natūra.

Dėl kelionės į Sakartvelą, Pareiškėja paaiškino, kad ši kelionė taip pat buvo skirta verslo kontaktų užmezgimui bei potencialių klientų paieškai. Šios kelionės metu buvo užmezgti kontaktai su vietine kompanija CRPWOOD, kuri užsiima medienos perdirbimo veikla. Vizito įmonėje metu buvo nagrinėjami perdirbimo procesai, dalintasi sukaupta patirtimi bei apsikeista kontaktais dėl galimo bendradarbiavimo ateityje tiekiant apvaliąją medieną. Kartu minėtos įmonės atstovai domėjosi galimybe pasinaudoti Pareiškėjos sukaupta patirtimi ir turimais kontaktais Europoje dėl medienos apdirbimo ir pjovimo technikos įsigijimo. Bendradarbiavimo memorandumas pateiktas kaip skundo Komisijai priedas Nr. 6.

Dėl kelionės į Vietnamo Socialistinę Respubliką, skunde nurodoma, kad buvo suplanuoti darbiniai vizitai, susiję su įmonės tiesiogine veikla, tačiau dėl Pareiškėjos vadovės sunegalavimo, kelionę teko atšaukti. Skunde teigiama, kad patirtos sąnaudos turėtų būti priskirtos neleidžiamiems atskaitymams vadovaujantis PMĮ 31 straipsnio 1 dalies 3 punktu, kuriame nurodyta, kad iš pajamų negali būti atskaitoma netesybos, kurios kyla iš įstatymų, sutarties ar teismo sprendimo kaip netinkamai įvykdyta prievolė. Skunde paaiškinama, kad tai patvirtina ir Inspekcijos surinkta informacija iš paslaugų teikėjo, kuris nurodė, kad mokėjimai buvo atlikti kaip bauda už neįvykusią kelionę. Mokesčių mokėtojai neabejotina, kad šiuo atveju nei darbuotojai nei jų šeimos nariai jokios naudos negavo, nes į kelionę nebuvo išvykta.

Dėl įsigyto automobilio Porsche Cayenne Coupe Platinum. Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos pozicija, jog ji negali pasinaudoti 18 963 Eur PVM atskaita dėl įsigyto automobilio Porsche Cayenne Coupe Platinum (toliau – automobilis Porsche) iš UAB „P“. Skunde pateikiama priežastis kodėl Pareiškėja turėjo teisę įtraukti automobilio pirkimo PVM, nes automobilį ketino perleisti mokesčių mokėtojos direktorei, o tai patvirtina ir sudaryta preliminari automobilio pirkimo pardavimo sutartis (skundo Komisijai priedas Nr. 7). Mokestinio patikrinimo metu minėta sutartis nebuvo pateikta dėl objektyvių priežasčių: didelio užimtumo, darbo krūvio taip pat dauguma Pareiškėjos dokumentų buvo perduoti buhalterei. Taip pat, kaip ir buvo minėta pateiktuose mokesčių mokėtojos vadovės paaiškinimuose, buhalterė pastaruosius metus ypač sunkiai sirgo, jai buvo paskirtas intensyvus gydymas bei nedarbingumas.

Skunde paaiškinta, jog automobilį ketinta parduoti su nežymiu antkainiu, o tai būtų sąlygoję papildomas pajamas bei į valstybės biudžetą papildomai mokėtiną PVM. Tokiu būdu įsigyti automobilį buvo nuspręsta dėl Pareiškėjos akcininko nepakankamų pajamų, ribotų galimybių finansuoti įsigijimą pasitelkiant finansinių įstaigų pagalbą.

Dėl automobilio Volvo XC60 panaudojimo. Pareiškėja nesutinka su patikrinimo metu nustatyta aplinkybe, jog automobilis Volvo XC60 buvo naudojamas asmeninėms reikmėms laikotarpiu nuo 2020 m. sausio 1 d. iki 2022 m. rugpjūčio 31 d. Teigiama, kad automobilis buvo naudojamas tik išskirtinai Pareiškėjos veikloje, nuvykti į darbą ir iš jo. Pasak Pareiškėjos, mokesčių administratorius visiškai neatsižvelgė į tai, kad mokesčių mokėtojai taip pat priklauso ir lengvasis automobilis Volkswagen Caddy, kurio rinkos kaina yra gerokai mažesnė, todėl mokesčių administratorius pasirinko pajamas natūra apskaičiuoti nuo automobilio Volvo XC60, selektyviai siekiant apskaičiuoti kuo didesnę mokestinę prievolę mokesčių mokėtojai. Pareiškėjos vertinimu, miestas yra itin mažas, todėl poreikio naudoti automobilį ne darbo reikmėms nebuvo. Dar daugiau, tik šių metų pabaigoje Inspekcija pakeitė Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 9 straipsnio komentarą ir iki šiol vyravusią praktiką, kad važiavimas automobiliu tik į darbą ir iš darbo vertinamas kaip automobilio naudojimas asmeniniais tikslais. Tokia pasikeitusi mokesčių administratoriaus pozicija ir komentaras prieštarauja GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 39 punktui.

Skunde nurodoma, kad tikrintu laikotarpiu visą Lietuvos teritoriją ir pasaulį buvo sukausčiusi Covid-19 pandemija, o mokesčių administratorius savo rekomendacijose ne kartą teigė, kad juridiniai asmenys, siekiantys apsaugoti savo darbuotojus ir suteikiantys galimybę iš namų į darbą vykti Pareiškėjos turimais automobiliais, išlaidos yra laikomos patirtos siekiant apsaugoti darbuotojus nuo užsikrėtimo rizikos laikotarpiu, kai valstybėje paskelbta ekstremali situacija ir dėl to mokesčių mokėtojų patiriamos sąnaudos gali būti priskiriamos leidžiamiems atskaitymams kaip būtinosios darbo saugos ir darbuotojų apsaugos išlaidos (skundo Komisijai priedas Nr. 8).

Dėl deklaracijos netikslumų. Skunde nurodoma, kad klaidos tarp pirminių apskaitos dokumentų ir deklaruotų duomenų įvyko dėl objektyvių aplinkybių. Tiriamuoju laikotarpiu buhalterė net 19 kartų turėjo nedarbingumą taip pat neretais atvejais ligų gydymui naudojo kasmetines atostogas (skundo Komisijai priedas Nr. 9). Skunde akcentuojama, kad Pareiškėja neturėjo tikslo nuslėpti mokėtinų mokesčių sumas.

Dėl sankcijų. Pareiškėja skunde detalai nurodo priežastis, kodėl ji turi būti atleistina nuo mokesčių delspinigių, arba jų dydis turi būti sumažinamas. Pareiškėja vadovaudamasi LVAT ir Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo (toliau – LRKT) praktika, MAĮ 8 straipsniu, 113 straipsnio 1 dalimi, 139 straipsniu, Komisijos prašo atleisti Pareiškėją nuo papildomai apskaičiuotų 11 654,89 Eur dydžio delspinigių ir sumažinti paskirtos baudos dydį iki minimalaus dydžio – 10 proc. Tuo atveju, jeigu Komisija nuspręstų neatleisti mokesčių mokėtojos nuo apskaičiuotų delspinigių, prašo sumažinti apskaičiuotus delspinigius vadovaujantis teisingumo, protingumo ir proporcingumo principais.

Priešingos pozicijos laikosi Inspekcija. Skundžiamame Inspekcijos 2024-05-17 sprendime Nr. 69-30 nurodoma, jog Klaipėdos AVMI atliko PVM, GPM, VSD įmokų, PSD įmokų už laikotarpį nuo 2020-01-01 iki 2023-02-28 apskaičiavimo, deklaravimo bei sumokėjimo teisingumo patikrinimą ir surašė 2023-12-22 patikrinimo aktą Nr. (27.13 Mr) FR0680-362.

Dėl buto. Inspekcija nustatė, kad Pareiškėjai nuosavybės teise priklausantis butas, adresu: (duomenys neskelbtini), buvo neatlygintinai naudojamas Pareiškėjos direktorės ir jos šeimos narių asmeninėms reikmėms tenkinti. Iš Pareiškėjos lėšų buvo apmokėtos ir su buto nuoma susijusios komunalinės patarnavimų paslaugos. Inspekcija pasisakydama dėl buto panaudojimo, skundžiamame sprendime nurodė, kad vadovaujantis Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVMĮ) 5 straipsnio 2 dalimi, 58 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 62 straipsnio 1 dalimi mokesčių mokėtojas privalo pats įrodyti, kad jo įsigytos prekės ar paslaugos, kurių pirkimo ar importo PVM buvo įtrauktas į PVM atskaitą, yra susijusios su jo vykdoma ar numatoma vykdyti veikla, taip pat visos faktiškai patirtos vieneto sąnaudos yra įprastinės ir būtinos vieneto pajamoms uždirbti ar vieneto ekonominei naudai gauti. Inspekcija taip pat pabrėžė, kad mokesčių mokėtojas privalo: 1) bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, vykdyti jo teisėtus nurodymus ir netrukdyti įgyvendinti įstatymų suteiktų teisių; 2) teisės aktų nustatyta tvarka tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos dokumentus ir registrus, taip pat kitus dokumentus; 3) pateikti mokesčių administratoriui visus patikrinimui atlikti reikiamus dokumentus, kompiuteriu tvarkomos apskaitos duomenis bei kitą informaciją (MAĮ (2004-04-13 redakcija Nr. IX-2112) 40 straipsnio 2, 6, 8 punktai). Įstatymų leidėjas aiškiai nustatė, kad ūkio subjektas privalo tvarkyti apskaitą taip, kad jos duomenis vidaus ir išorės vartotojas galėtų išsamiai palyginti su kitais duomenimis, juos įvertinti ir padaryti objektyvias išvadas. Kitaip sakant, įstatymų leidėjas nustatė, jog apskaitos duomenų fiksavimas, sisteminimas ir saugojimas nėra savitiksliis dalykas – šių duomenų pagalba mokesčių administratorius, kaip išorės vartotojas, gali patikrinti, ar mokesčių mokėtojas laiku ir tiksliai vykdo mokesstinę prievolę, esant pagrindui, tiksliai suformuoti minėtą prievolę, todėl mokesčių mokėtojas privalo tvarkyti apskaitą taip, kad mokesčių administratorius galėtų gauti visapusišką informaciją apie mokėtojo turto, įsipareigojimų pasikeitimus.

Klaipėdos AVMI atlikusi Pareiškėjos sandorių tyrimą (2024-02-08 sprendimo Nr. (27.13 Mr) FR0682-28, 2 psl., 2023-12-22 patikrinimo akto Nr. (27.13 Mr) FR0680-362, 11 – 15 psl.) nustatė šias svarbias aplinkybes:

1) Pareiškėja 2007-10-24 pirkimo – pardavimo sutartimi Nr. T3GP-9152 ir perdavimo – priėmimo aktu Nr. T3GP-9154 iš UAB „An“ įsigijo 3 jų kambarių 58,08 kv. m. ploto butą. Pareiškėjos paaiškinimu įsigytas butas buvo naudojamas kaip biuro patalpos. Pareiškėja veiklos vykdymo vietą (buveinę) laikotarpiu nuo 2007-03-19 iki 2009-07-01 deklaravo adresu (duomenys neskelbtini), patalpose, nuomojamos iš Pareiškėjos vadovės I.P., nuo 2009-07-01 iki 2016-10-12 deklaravo buto adresu, o nuo 2016-05-20 iki šiol deklaruoja adresu (duomenys neskelbtini), (išrašas iš Inspekcijos informacinės sistemos (toliau – IS) apie Pareiškėjos buveinę, Nekilnojamojo turto registro (toliau – NTR) išrašas apie butą;

2) Pareiškėja veikalą vykdė patalpose, adresu: (duomenys neskelbtini). Tą patį 2023-09-19 pateiktame paaiškinime teigė ir Pareiškėjos direktorė. Pareiškėja nepateikė jokių apskaitos dokumentų, nuomos sutarčių, kurie patvirtintų buto panaudojimą Pareiškėjos ekonominėje veikloje. Inspekcija mokesčio patikrinimo metu nustatė, kad butas naudojamas Pareiškėjos direktorės I.P. ir jos šeimos asmeniniams poreikiams tenkinti: butas pilnai įrengtas, apstatytas baldais, buitine įranga. Pareiškėjos direktorė I.P. 2023-09-19 ir 2023-09-27 paaiškinimuose nurodė, kad butas buvo įsigytas įmonės veiklai, įsirengiant jame biuro patalpas ir 2020 bei 2021 metais buvo naudojamas kaip ofisas, kol pilnai buvo įrengtos biurui patalpos adresu: (duomenys neskelbtini). I.P. savo paaiškinimuose patvirtino, kad nuo 2021 m. 12 mėn. šiame bute laikinai, iki bus įsirengtas gyvenamasis namas, gyvena ji pati su šeima.

Inspekcija pritarė Klaipėdos AVMI vertinimui, kad butas laikotarpiu nuo 2021 m. gruodžio mėn. iki 2023 m. vasario mėn. buvo naudojamas Pareiškėjos direktorės bei jos šeimos asmeninėms reikmėms ir ji gavo asmeninės materialinės naudos, todėl butas ir jam teikiamos paslaugos tikrinamuoju laikotarpiu nebuvo panaudotos Pareiškėjos PVM apmokestinamoje veikloje. Be to, Pareiškėja aiškiai išreiškė, kad jos buveinė buvo adresu: (duomenys neskelbtini), ir neteikė duomenų apie struktūrinio padalinio tipą bei adresą, t. y. biurą (kontorą) – patalpą, skirta administracinėms reikmėms, kurios adresas nesutampa su mokesčių mokėtojo buveinės adresu.

Dėl Pareiškėjos įsigytų prekių ir kelionių. Mokesčių administratorius patikrinimo metu nustatė, kad Pareiškėja laikotarpiu nuo 2020-01-01 iki 2023-02-28 įsigijo garsių prekių ženklų „Guess“, „Puma“, „Calvin Klein“, „Tommy“, „Nike“ moteriškų ir vyriškų rūbų, rankinių ir avalynės, terariumą ropliams ir papildomos jo įrangos, maisto ropliams ir šunims, įvairių kosmetikos bei higienos priemonių: šampūno, plaukų lako, dantų pastos ir kt., plaukų formavimo žnyplės, palapinę, čiužinių ir kt. prekių, nuo kurių atskaitė pirkimo PVM, nors prekės nebuvo skirtos Pareiškėjos PVM apmokestinamai veiklai.

Dėl kelionės į Turkiją. Inspekcija nustatė, kad Pareiškėja iš UAB „V“ pagal 2022-11-16 išrašytą sąskaitą faktūrą įsigijo poilsinę kelionę į Antaliją (Turkija) už 2 855,68 Eur be PVM. Į poilsinę kelionę nuo 2022-10-30 iki 2022-11-06 vyko 4 asmenys, t. y. Pareiškėjos vadovė su savo sutuoktiniu bei dviem jų vaikais. Už kelionę buvo apmokėta 2022-10-26 bankiniu pavedimu Pareiškėjos pinigėmis lėšomis.

Dėl kelionės į Sakartvelą. Inspekcija nustatė, kad Pareiškėja iš UAB „K“ pagal 2022-12-24 sąskaitą faktūrą įsigijo lėktuvo bilietų skrydžiui Vilnius – Kutaisis (Sakartvelas) – Vilnius laikotarpiui nuo 2022-12-26 iki 2023-01-02 už 1 080 Eur be PVM. Iš UAB „K“ pagal 2022-12-27 sąskaitą faktūrą įsigijo kelionę į Sakartvelą 4 asmenims laikotarpiui nuo 2022-12-26 iki 2023-01-02 už 2 640 Eur be PVM. Už kelionę buvo apmokėta 2022-12-27 bankiniu pavedimu Pareiškėjos pinigėmis lėšomis. Iš UAB „S“ pagal 2022-12-25 PVM sąskaitą faktūrą įsigijo automobilio BMW 730D (automobilis priklauso MB „Ž“, kurį nuo 2021-12-31 panaudos būdu nuomojasi Pareiškėja) septynių dienų saugojimo paslaugą Vilniaus oro uoste, laikotarpiu nuo 2022-12-26 iki 2023-01-02 už 30,53 Eur plus 6,41 Eur PVM. Pareiškėja už lėktuvo bilietus į Sakartvelą ir pačią kelionę UAB „K“ bei automobilio saugojimo paslaugas apmokėjo iš savo piniginių lėšų (banko „S“ AB sąskaitos išrašai, UAB „K“ pateikti dokumentai, kt. dokumentai);

Dėl kelionės į Vietnamą. Inspekcija nustatė, kad Pareiškėja iš kelionių organizatoriaus UAB „Kg“ pagal 2023-01-29 išrašytą PVM sąskaitą faktūrą įsigijo 13 dienų kelionę po Pietų Vietnamą laikotarpiui nuo 2022-12-23 iki 2023-01-05 Pareiškėjos vadovei, jos sutuoktiniui ir 2 vaikams (iš viso sumai 9 200 Eur). Sąskaitoje faktūroje, kaip paaiškino UAB „Kg“ kelionė įvardinta kaip bauda, kadangi į kelionę asmenys neišvyko, nes buvo pavėluota į skrydį.

Dėl kelionės į Kubą. Inspekcija nustatė, kad Pareiškėja iš UAB „KA“ įsigijo kelionę į Kubą ir nurodė, kad į kelionę vyko Pareiškėjos direktorė, Pareiškėjos akcininkas D.P. bei jų 2 vaikai, laikotarpiui nuo 2023-03-13 iki 2023-03-22 (banko „Swedbank“ AB sąskaitos išrašai, UAB „KA“ pateikti dokumentai);

Inspekcija konstatavo, kad mokesčių mokėtojos bendradarbiavimo memorandumai nagrinėjamu atveju nėra aktualūs, kadangi Pareiškėja nepateikė jokių duomenų apie tai, kaip minėti memorandumai buvo realizuoti: kokios prekės, kam buvo tiekiamos, jų kiekiai, apmokėjimas ir pan. Be to, Pareiškėja nepateikė Inspekcijai jokių duomenų apie kelionių paskirtį

mokestinio patikrinimo metu. Kita vertus, Pareiškėjos pateikta informacija pateikta ne valstybine kalba, todėl Inspekcijos skundo nagrinėjamu metu nebuvo vertinama (pagal MAĮ 153 straipsnio 3 dalį, Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos įstatymo 4 straipsnį).

Dėl automobilio Porsche Cayenne Coupe Platinum įsigijimo. Pareiškėja 2023-02-15 iš UAB „P“ įsigijo lengvąjį automobilį Porsche už 90 301,65 Eur plus 18 963,35 Eur pirkimo PVM, nors automobilis nebuvo tiekiamas arba išnuomojamas, taip pat juo nebuvo teikiamos keleivių vežimo už atlygį paslaugos, todėl mokesčių administratoriaus vertinimu, Pareiškėja pažeidė PVMĮ 62 straipsnio 2 dalies 3 punkto nuostatas ir nepagrįstai į PVM atskaitą įtraukė 18 963 Eur pirkimo PVM. Kartu Inspekcija nurodė, kad Pareiškėjos pateiktame 2023-09-19 paaiškinime, patvirtinant patikrinimo metu nustatytas faktines aplinkybes, direktorė pripažino, kad automobiliu naudojosi ji pati. Pasak Inspekcijos, Pareiškėja aiškiai paaiškino automobilio naudojimo aplinkybes, o ketinimas parduoti automobilį nebuvo paminėtas. Kita vertus, mokesčių administratorius pastebėjo, kad kontrolės veiksmai buvo atliekami nuo 2023 m. pradžios, todėl Pareiškėjos teiginys, jog ji negalėjo surasti ir pateikti preliminarios sutarties visus metus, buvo vertinamas kritiškai, nes, Pareiškėjos direktorė buvo atsakinga už apskaitos organizavimą ir dokumentų saugojimą. Be to, Pareiškėjos vadovės mėnesinis darbo užmokestis neatskaičius mokesčių buvo tik šiek tiek didesnis, nei Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimais patvirtintas minimalus mėnesinis darbo užmokestis ir sudarė: 2020 m. – 708,95 Eur, 2021 m. – 706,84 Eur, 2022 m. – 800 Eur ir 2023 m. – 900 Eur, kas administratoriaus nuomone, patvirtino patikrinimo metu nustatytas faktines aplinkybes.

Dėl automobilio Volvo XC60 naudojimo. Inspekcija konstatavo, jog Pareiškėja 2023-09-21 pateiktame paaiškinime pažymėjo, kad mokesčių mokėtojos direktorė I.P. nuo 2020-01-01 iki 2022-09-01 asmeniniams poreikiams tenkinti naudojo automobilį Volvo XC60. VĮ „Regitra“ turimais duomenimis laikotarpiu nuo 2020-01-01 iki 2023-02-28 nei Pareiškėjos vadovė, nei Pareiškėjai dirbantis vadovės sutuoktinis D.P. nuosavybės teise registruotų automobilių, kuriais galėtų naudotis asmeniniams poreikiams neturėjo. Pareiškėja pateikė 2023-09-19 paaiškinimą, kad automobilis naudojamas Pareiškėjos ir asmeniniams poreikiams, juo naudojasi Pareiškėjos direktorė.

Inspekcija pripažino, jog Pareiškėjos direktorė asmeniniams poreikiams tenkinti naudojo mokesčių mokėtojai priklausantį lengvąjį automobilį Volvo XC60, tačiau Pareiškėja, kaip pajamų natūra davėjas, nuo išmokėtų 3 647,88 Eur darbo užmokesčiu pripažintų pajamų natūra, dėl automobilio naudojimo asmeniniams poreikiams, neapskaičiavo, nedeklaravo bei nesumokėjo 1 665,92 Eur mokesčių, iš jų: 729,58 Eur GPM, 254,62 Eur PSD įmokų, 630,72 Eur VSD įmokų ir 51 Eur PVM.

Dėl deklaracijos netikslumų. Inspekcija nurodė, kad Pareiškėja pateiktose PVM deklaracijose (forma FR0600) nedeklaruodavo visų PVM apmokestinamųjų sandorių ir nuo jų apskaičiuoto pardavimo PVM; nedeklaruodavo pardavimo PVM, kurį vadovaujantis PVMĮ 96 straipsnio nuostatomis privalo sumokėti pirkėjas; deklaruodavo daugiau arba mažiau atskaitomo pirkimo PVM, nei apskaitė apskaitoje ir tokiu būdu padidindavo arba sumažindavo mokėtiną į biudžetą PVM. Pasak Inspekcijos, Pareiškėja pažeidė PVMĮ 3 straipsnio 1 dalies, 14 straipsnio 1, 2 dalių, 57 straipsnio 1 dalies, 83 straipsnio 1, 2 dalių, 86 straipsnio, 89 straipsnio 1, 2 dalies, 90 straipsnio 1 dalies ir 96 straipsnio 1 ir 3 dalies nuostatas.

Dėl sankcijų. Inspekcija skundžiamame sprendime vadovaudamasi MAĮ 139 straipsnio 1 dalimi, 140 straipsnio 1, 2 ir 5 dalimis nurodė, kad buvo nustatytos atsakomybę sunkinančios aplinkybės (Pareiškėja tyčiais veiksmais, t. y. aiškiai suvokdama įstatymų leidėjo įtvirtintus teisės į PVM atskaitą, pajamų natūra, VSD įmokų, PSD įmokų mokėjimo, apskaitos tvarkymo reikalavimus, pateikė neteisingas (arba neteikė) mokesčių deklaracijas ir tokiu būdu padarė didelę žalą valstybės biudžetui, nes nesumokėtų 137 397,74 Eur mokesčių suma viršija 21 000 Eur (500 X 42 Eur) maksimalią sumą; mokesčių mokėtojas nebendradarbiavo kontrolės veiksmų metu su mokesčių administratoriumi, nes, Inspekcijos vertinimu, mokesčių mokėtojos direktorė privalo užtikrinti apskaitos tvarkymą ir dokumentų teikimą mokesčių administratoriui) ir nenustačiusi švelninančių aplinkybių, patvirtino paskirtas skyrė 40 proc. dydžio baudas.

Pasisakydama dėl MAĮ 8 straipsnio 3 dalyje įtvirtintų protingumo ir teisingumo kriterijų taikymo, nurodydama LVAT teismų praktiką, Inspekcija pažymėjo, kad Klaipėdos AVMI operatyviai vykdė kontrolės veiksmus, t. y. rinko, vertino duomenis iš įvairių šaltinių. Priešingai, Pareiškėja neteikė duomenų mokesčių administratoriui, todėl ji buvo patraukta administracinėn atsakomybėn, o Klaipėdos AVMI rinko informaciją iš jos kontrahentų. Inspekcija skundžiamame sprendime akcentavo, kad Pareiškėjai apskaičiuoti delspinigiai buvo adekvatūs pažeidimams (10 885,50 Eur PVM delspinigių nuo 117 843 Eur PVM sumos, 769,39 Eur GPM delspinigių nuo 8 834,31 Eur GPM sumos), todėl nenustatė teisinio pagrindo mažinti delspinigių sumų protingumo ir teisingumo kriterijų pagrindu.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Mokestinis ginčas šioje byloje yra kilęs dėl Pareiškėjos tikrintuoju laikotarpiu padengtų išlaidų už nekilnojamo turto eksploatacijos išlaidas, priskiriant turto naudojimą ne mokesčių mokėtojos veiklai vykdyti, tačiau konstatuojant, jog buvo skirtos jos darbuotojų / akcininko (sutuoktinių I.P. ir D.P.) privatiems poreikiams tenkinti (pirmasis mokestinis pažeidimas); Pareiškėjos išlaidų, padengiant jos darbuotojų / akcininko įvairių prekių įsigijimus bei kompensuojant Pareiškėjos darbuotojų / akcininko šeimos keliones (antrasis mokestinis pažeidimas); naudojant Pareiškėjos automobilius asmeniniams poreikiams tenkinti ir jų priskyrimo mokesčių mokėtojos darbuotojų natūra gautoms pajamoms bei atitinkamo jų apmokestinimo pagrįstumo bei teisėtumo (trečiasis mokestinis pažeidimas); neteisingai deklaruotų duomenų (ketvirtasis mokestinis pažeidimas) bei atleidimo ar sumažinimo nuo paskirtų sankcijų sumokėjimo.

Komisija, atsižvelgdama į tai, jog byloje nustatytos faktinės aplinkybės, pagrindžiančios mokesčių administratoriaus išvadas, teisinis Pareiškėjai apskaičiuotos mokestinės prievolės pagrindas yra detalčiai aprašyti mokesčių mokėtojos atžvilgiu surašytuose procesiniuose dokumentuose – Klaipėdos AVMI 2023-12-22 patikrinimo akte Nr. (27.13 Mr) FR0680-362, iš dalies 2024-02-08 sprendime dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (27.13 Mr) FR0682-28 bei skundžiamame Inspekcijos sprendime, todėl šiame sprendime pakartotinai jų neatkartoja, nes tai nėra tikslinga, tačiau plačiau pasisako dėl Pareiškėjos 2024-06-10 skunde nurodytų nesutikimo su Inspekcijos sprendime patektu nustatytų faktinių aplinkybių teisiniu vertinimu. Komisija atkreipia dėmesį ir į tai, jog dėl tam tikrų pažeidimų, nustatytų vietos mokesčio administratoriaus patikrinimo metu, Pareiškėja skundo argumentų nepateikė, todėl laikoma, jog dėl jų mokestinis ginčas nevyksta.

Pareiškėjos nuo 2014-08-08 deklaruota faktiškai vykdoma veikla – medienos ruoša. Pareiškėjos deklaruota buveinės vieta, adresu: (duomenys neskelbtini) (nuo 2016-05-20). Pareiškėjos valdymas priklauso sutuoktiniams. D.P. yra akcininkas, valdantis 100 proc. bendrovės akcijų, o I.P. yra mokesčių mokėtojos direktorė.

Mokestinis patikrinimas buvo inicijuotas po 2023-01-24 atliktos Pareiškėjos stebėsenos, kurios tikslas buvo išsiaiškinti, ar transporto priemonių, nekilnojamo turto pirkimas nėra naudojamas asmeniniams su bendrove susijusių asmenų poreikiams tenkinti ir ar teisingai užpildytos PVM deklaracijos. Pareiškėja stebėsenos metu nepašalino PVM deklaracijose nustatytų neatitikimų už 2022 m. 10 mėn., 2022 m. 12 mėn. ir 2023 m. 01 mėn., o siekiant įvertinti privačių poreikių tenkinimo ar teikiamų pajamų natūra riziką, nebendradarbiavo ir paaiškinimų Klaipėdos AVMI neteikė. Dėl turimų pastatų / patalpų pateikė tik įsigijimo sutartis ir abstrakčius paaiškinimus, kad pastatai yra nenaudojami, avarinės būklės. Dėl nebendradarbiavimo stebėsenos metu, Pareiškėjos direktorei I.P. buvo duoti mokesčių administratoriaus nurodymai pateikti dokumentus ir paaiškinimus, du kartus taikyta administracinė atsakomybė. Pareiškėjos atžvilgiu buvo inicijuotas mokestinis patikrinimas. Mokestinio patikrinimo metu Pareiškėjai buvo apskaičiuota 137 397,74 Eur mokesčių, iš jų: netiesioginiu būdu, taikant MAĮ 70 straipsnio nuostatas 1 859,01 Eur (839,85 Eur GPM, 293,11 Eur PSD įmokų, 726,05 Eur VSD įmokų) bei tiesioginiu būdu, pažeidus PVMĮ ir GPMĮ nuostatas – 117 843 Eur PVM, 8 834,31 Eur GPM, 7

637,26 Eur VSD įmokų, 3 083,17 Eur PSD įmokų. Atitinkamai Pareiškėjai buvo skirtos PVM, GPM, VSD įmokų ir PSD įmokų baudos bei apskaičiuoti PVM ir GPM delspinigiai.

Dėl apskaičiuoto PVM (pirmasis, antrasis ir ketvirtasis mokesstinis pažeidimas).

Mokestinio patikrinimo metu Pareiškėjai apskaičiuota mokėtina 117 843 Eur PVM suma [1 186,55 Eur (439,29 Eur įsigytų įvairių prekių ir paslaugų (garsių prekių ženklų rūbų, kosmetikos priemonių ir reikmenų, gyvūnų maisto, kelionių² ir kt.) pirkimo PVM + 747,26 Eur buto komunaliniai mokesčiai³) + 18 963 Eur (Porsche Cayenne Coupe Platinum pirkimo PVM) + 97 642 Eur PVM (neteisingai deklaruoti duomenys) + 51 Eur (Volvo XC60 kuro pirkimo PVM⁴) apskaičiuota 10 885,50 Eur PVM delspinigių ir skirta 47 137 Eur PVM bauda.

Dėl Pareiškėjos įsigytų prekių. Patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėja įsigijo įvairių prekių ir paslaugų (turistinių prekių, sporto prekių, grožio ir higienos prekių, įvairių žymių prekių vardų drabužių ir rankinių, namų apyvokos daiktų, įvairiems gyvūnams skirtų prekių), kurios nebuvo susijusios su mokesčių mokėtojos vykdoma PVM apmokestinama veikla, tačiau buvo skirtos Pareiškėjos direktorės ir akcininko / darbuotojo ir su jais susijusių asmenų (vaikų) privatiems poreikiams tenkinti.

Pareiškėja skunde Komisijai pateikė nesutikimo motyvus tik dėl ropliui skirtų prekių įsigijimo (stiklinio terariumo ir jo įrangos, terariumo augalų, maisto ir priežiūros priemonių ropliams, termometro, drėgmės matuoklio, šviesos lemputės, dubenėlių terariumui, veidrodinių rombo formos lipdukų) bei kelionės į Turkiją, Sakartvelą ir Vietnamą įsigijimo.

Nagrinėjamo ginčo metu galiojusi PVMĮ 58 straipsnio 1 dalies 1 punkto redakcija nustatė, kad PVM mokėtojas turi teisę įtraukti į PVM atskaitą pirkimo ir (arba) importo PVM už įsigytas ir (arba) importuotas prekes ir (arba) paslaugas, jeigu šios prekės ir (arba) paslaugos skirtos naudoti tokiais šio PVM mokėtojo veiklai: PVM apmokestinamam prekių tiekimui ir (arba) paslaugų teikimui. Administracinių teismų praktikoje aiškinant PVMĮ 58 straipsnio 1 dalies taikymo sąlygas yra konstatuota, jog tam, kad apmokestinamajam asmeniui būtų pripažinta teisė į PVM atskaitą ir nustatyta tokios teisės apimtis, iš principo yra būtinas tiesioginio ir betarpiško ryšio egzistavimas tarp konkretaus pirkimo sandorio ir vieno arba kelių konkrečių pardavimo sandorių, suteikiančių teisę į atskaitą. Kita vertus, teisė į atskaitą taip pat suteikiama mokesčių mokėtojui, net jei nėra tiesioginio ir betarpiško ryšio tarp konkretaus pirkimo sandorio ir vieno ar kelių konkrečių pardavimo sandorių, suteikiančių teisę į atskaitą, jei ginčijamos išlaidos už paslaugas sudaro dalį jo bendrųjų išlaidų ir yra sudedamoji jo tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų kainos dalis (žiūrėti: LVAT 2009-09-21 sprendimą adm. byloje Nr. A-556-963-09, publikuota: Administracinė jurisprudencija Nr. 18, 2009 m., 2010-09-03 nutartį adm. byloje Nr. A-438-830/2010, 2012-07-27 nutartį adm. byloje Nr. A-438-1547-12, 2018-01-10 nutartį adm. byloje Nr. A-2050-442/2017; 2022-11-09 nutartį adm. byloje Nr. eA-623-602/2022, 2022-11-30 sprendimą administracinėje byloje Nr. eA-958-968/2022). Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT) suformuotą jurisprudenciją apmokestinamųjų asmenų teisė atskaityti iš PVM, kurį sumokėti jie turi pareigą, mokėtiną ar sumokėtą pirkimo PVM už įsigytas prekes ir paslaugas yra pagrindinis Sąjungos teisės aktais nustatytos bendros PVM sistemos principas (žiūrėti: 2018-04-12 sprendimo Biosafe – Indústria de Reciclagens, C-8/17, EU:C:2018:249, 27 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2022-10-06 sprendimo UAB „VT“ C-293/21, ECLI:EU:C:2022:763, 38 punktą). Atskaitos sistema siekiama visiškai atleisti apmokestinamąjį asmenį nuo bet kokios vykdančios ekonominę veiklą mokėtino ar sumokėto PVM naštos. Vadinas, pagal bendrą PVM sistemą, užtikrinamas bet kokios ekonominės veiklos apmokestinimo neutralumas, neatsižvelgiant į šios veiklos tikslus ar rezultatus, jeigu pati ši veikla iš esmės apmokestinama PVM (žiūrėti: 2020-07-09 sprendimo Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler, C-374/19, EU:C:2020:546, 18 punktą).

Komisija, apibendrinama teismų praktiką, išskiria svarbiausias su šia nagrinėjama byla sietinas teisės į PVM atskaitą pripažinimo sąlygas: 1) asmuo, kuris įsigyja turtą, prekes ar paslaugas veiklai, turi tai atlikti kaip apmokestinamasis asmuo. Asmuo pripažįstamas veikiančiu

² Detaliau pasisakoma Komisijos sprendimo dalyje „Dėl apskaičiuotų GPM, VSD įmokų ir PSD įmokų“;

³ Detaliau pasisakoma Komisijos sprendimo dalyje „Dėl apskaičiuotų GPM, VSD įmokų ir PSD įmokų“;

⁴ Detaliau pasisakoma Komisijos sprendimo dalyje „Dėl apskaičiuotų GPM, VSD įmokų ir PSD įmokų“;

kaip apmokestinamasis asmuo, kai jis veikia savo ekonominės veiklos tikslais; 2) PVM atskaitos pagrindinė ir būtina sąlyga yra priežastinio ryšio buvimas tarp mokesčio mokėtojo įgyjamų prekių ar paslaugų ir vykdomo apmokestinamo pardavimo; 3) apmokestinamasis asmuo gali įgyti teisę į PVM atskaitą, net jei turtas / prekės ar paslaugos iškart nėra naudojamos ekonominei veiklai vykdyti, tačiau PVM mokėtojas turi objektyviais įrodymais pagrįsti, kad PVM apmokestinamas prekes ar paslaugas įsigijo numatomai ekonominei PVM apmokestinamai veiklai vykdyti; 4) jei turtas dėl savo pobūdžio gali būti naudojamas ir verslo (ekonominiais), ir asmeniniais tikslais, reikėtų iširti visas jo naudojimo sąlygas; 5) teisė į PVM atskaitą išlieka tik jei nėra sukčiavimo ar piktnaudžiavimo aplinkybių.

Pasisakydama dėl biuro patalpų apstatymo, konkrečiai įrengiant terariumą, Komisija neginčija fakto, jog akvariumas ar terariumas gali būti biuro dalis, tačiau tai turėtų būti patvirtinta neginčijamais įrodymais. Pirmiausia, mokesčio ginčo medžiagoje nėra duomenų, jog minėtas terariumas buvo įrengtas Pareiškėjos biuro patalpose, adresu: (duomenys neskelbtini). Jeigu, Pareiškėjos nuomone, tai buvo buto, adresu: (duomenys neskelbtini), dalis, tai minėtu adresu butas buvo priskirtas Pareiškėjos direktorės ir akcininko / darbuotojo šeimos poreikiams tenkinti. Antra, nebuvo pateikta konkrečių duomenų, kokios prekės buvo įsigytos terariumui įrengti (pateikiant detalų jų sąrašą). Komijos posėdžio metu Pareiškėjos atstovo buvo paprašyta pateikti patikslinimą, kokios konkrečiai prekės buvo susijusios su terariumo įsigijimu, nes apskaitos dokumentuose nurodytos prekės buvo įsigyjamoms ne tik ropliams, tačiau ir šunims. Pavyzdžiui, pateiktoje ginčo medžiagoje nurodyta, jog 2022-11-08 pagal sąskaitą faktūrą iš UAB „E“ buvo įsigytos prekės ropliams (ropliui), 2022-11-21 pagal sąskaitą faktūrą iš UAB „E“ buvo įsigytos prekės šunims ir ropliams (ropliui), o 2022-12-07 pagal sąskaitą faktūrą iš UAB „A“ įsigyti terariumo įrangos priedai. Iki Komisijos sprendimo priėmimo dienos, Pareiškėja šių aplinkybių nepatiksino. Trečia, pats gyvūnas Pareiškėjos nebuvo įsigytas. Pareiškėjos atstovas posėdžio metu paaiškino, jog jo įsigijimas nebuvo priskirtas prie Pareiškėjos leidžiamų atskaitymų. Ketvirta, vėlesniu laikotarpiu nebuvo nustatyta, jog būtų perkamos roplio priežiūrai skirtos prekės (pavyzdžiui maistas).

Įvertinus patikrinimo metu nustatytas aplinkybes, šioje ginčo dalyje Pareiškėjos skundo argumentai yra atmetami, nepateikus neginčijamų įrodymų, jog terariumas buvo sudėtinė Pareiškėjos biuro dalis, o tarp mokesčių mokėtojos įsigytų prekių ir vykdomos ekonominės veiklos yra nustatytas betarpiškas ryšys. Pateikti mokesčių mokėtojos įrodymai yra fragmentiški ir leidžia teigti (bendrai vertinant Pareiškėjos išlaidas asmeniniams poreikiams tenkinti apimtis), kad įsigytos prekės buvo skirtos ne Pareiškėjos veiklai vykdyti / pajamoms uždirbti, o ją valdančių asmenų šeimos poreikiams tenkinti.

Dėl automobilio Porsche įsigijimo. Šioje ginčo dalyje nustatyta, kad Pareiškėja iš UAB „P“ pagal 2023-02-15 išrašytą sąskaitą faktūrą Nr. VSVR230050 (2013-02-15 sutartis Nr. PA-AU22-487) įsigijo lengvąjį automobilį Porsche (valst. Nr. (duomenys neskelbtini), 2023 metų laidos, kategorija M1G) už 90 301,65 Eur plus 18 963,35 Eur PVM. Už įsigytą automobilį Pareiškėja atsiskaitė bankiniais pavedimais iš savo atsiskaitomosios sąskaitos, esančios AB „S“ į UAB „P“ atsiskaitomąją sąskaitą. Pareiškėja į 2023 m. 02 mėn. į PVM atskaitą įtraukė 18 963 Eur pirkimo PVM už lengvojo automobilio įsigijimą.

Pareiškėja skunde Komisijai nurodė, jog ši transporto priemonė buvo įsigyta kaip prekė, skirta perparduoti.

Komisija, įvertinusi Pareiškėjos skunde išdėstytus argumentus visų kitų ginčo byloje nustatytų faktinių aplinkybių kontekste, pažymi, jog tiek mokesčių mokėtojos skunde išdėstyta pozicija, tiek jos su 2024-03-04 skundu dėl Klaipėdos AVMI sprendimo panaikinimo tik centriniam mokesčių administratoriui pateiktas įsipareigojimas direktorei parduoti transporto priemonę vertintina kaip gynybinė pozicija, siekiant išvengti Pareiškėjai papildomai apskaičiuotos ir nurodytos sumokėti mokesstinės prievolės vykdymo. Nors Pareiškėjos skunduose (Komisijai ir Inspekcijai) buvo nurodyta, jog automobilį ketinta parduoti su nežymiu antkainiu (Pareiškėjos direktorei), tačiau šis argumentas buvo pateiktas jau žinant mokesčio patikrinimo metu nustatytas faktines aplinkybes ir jų mokestinį teisinį vertinimą.

Komisija pritaria Inspekcijos pozicijai, jog mokesčio ginčo medžiagoje nebuvo nustatyta, jog mokesčių mokėtoja įsigijo specialios paskirties transporto priemonę ar daugiau kaip

8 žmonėms (neskaičiuojant vairuotojo) skirtą transporto priemonę, arba visureigių kategorijai priskiriamą automobilį. Taip pat byloje nebuvo pateikta duomenų, jog transporto priemonė bus tiekama arba išnuomojama, ar su ja bus teikiamos keleivių vežimo už atlygį paslaugos. Paminėtina ir tai, jog patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjos direktorė ir jos akcininkas / darbuotojas (sutuoktiniai) nuosavybės teise registruotų automobilių, kuriais galėtų naudotis asmeniniams poreikiams, neturėjo. VĮ „Regitra“ duomenimis, nustatyta, kad D.P. vardu yra įregistruotas tik 1995 m. gamybos automobilis VW Transporter (valst. Nr. (duomenys neskelbtini)), kurio dalyvavimas viešame eisme yra draudžiamas. Taip pat nustatyta, kad Pareiškėjos direktorė I.P. 2022-04-25 pagal PVM sąskaitą faktūrą Nr. GIRM22-54 pardavė po patirtos avarijos Pareiškėjai priklausančią lengvąjį automobilį Volvo XC60 (valst. Nr. (duomenys neskelbtini)), kurią direktorė 2022-05-02 pagal sudarytą sutartį Nr. 22-01 panaudos būdu buvo išnuomojusi Pareiškėjai, o vėliau 2022-09-01 I.P. jį pardavė fiziniam asmeniui.

Dėl neteisingai deklaruotų duomenų. Patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėja pateiktose PVM deklaracijose už 2020-02-01 – 2023-02-28 laikotarpį nedeklaravo visų PVM apmokestinamųjų sandorių. Pareiškėjos skunde teigiama, jog dėl vyriausiosios buhalterės ligos ir ilgų nedarbingumų buvo padaryta nemažai klaidų. Komisija primena, jog MAĮ 40 straipsnis įtvirtina bendrąsias mokesčių mokėtojo pareigas (laiku ir tiksliai vykdyti mokesčių prievolę, teisingai, vadovaujantis mokesčių įstatymais, apskaičiuoti jos dydį, laiku pateikti mokesčių deklaracijas ir kitus teisės aktuose nurodytus dokumentus (MAĮ 40 straipsnio 1, 4, 5 punktai), o tai reiškia, jog Pareiškėja, susidūrusi su sunkumais tvarkant apskaitą, turėjo dėti visas pastangas jas pašalinti, pavyzdžiui, pasitelkiant kitus asmenis.

Dėl apskaičiuotų GPM, VSD įmokų ir PSD įmokų (pirmasis, antrasis, trečiasis mokesstinis pažeidimas).

Mokestinio patikrinimo metu Pareiškėjai apskaičiuota mokėtina 8 834,31 Eur GPM suma [729,58 Eur (už lengvojo automobilio naudojimą privatiems poreikiams tenkinti) + 8 104,73 Eur (už Pareiškėjai nuosavybės teise priklausančio buto naudojimą; už Pareiškėjos vardu įsigytus ir jos pinigineis lėšomis apmokėtus komunalinius patarnavimus; už įvairios paskirties prekes ir keliones], 7 637,26 Eur VSD įmokų ir 3 083,17 Eur PSD įmokų sumos bei kitos su mokesčiais susijusios sumos: apskaičiuoti 769,39 Eur GPM delspinigiai bei skirtos 3 534 Eur GPM, 4 288 Eur VSD ir PSD įmokų baudos.

Dėl buto naudojimo. Patikrinimo metu buvo nustatyta, kad Pareiškėjai nuosavybės teise priklausantis butas, adresu: (duomenys neskelbtini), buvo neatlygintinai naudojamas Pareiškėjos direktorės ir akcininko / darbuotojo šeimos narių asmeninėms reikmėms tenkinti. Iš Pareiškėjos lėšų buvo apmokėtos ir su buto nuoma susijusios komunalinės paslaugos.

Komisija pažymi, jog mokesčių mokėtoja iš esmės nesutinka su pajamų natūra apskaičiavimu už 2020–2021 metus, nes už vėlesnį laikotarpį Pareiškėjos direktorė pripažino, jog laikinai gyveno bute su šeima. Sprendžiant klausimą dėl buto naudojimo, tuo pačiu dėl pajamų natūra pripažinimo, pasisakytina, kad pagal GPMĮ 2 straipsnio 15 dalį „Pajamos natūra – neatlygintinai, mainais arba lengvatine kaina (konkrečiam gyventojui dėl tam tikrų interesų ar sandorių įtakos nustatyta mažesne negu tikroji rinkos kaina) gautas nuosavybėn arba naudoti (neįgyjant nuosavybės teisės) turtas arba gautos paslaugos, taip pat kita gauta nauda (jei naudos davėjas turėjo tikslą naudą duoti konkrečiam asmeniui), kai gauto turto, paslaugų ar kitos naudos ekvivalentas pinigine išraiška pagal šio Įstatymo nuostatas būtų priskiriamas pajamoms.“ Atsižvelgiant į pateiktą sąvoką, gyventojas gautos paslaugos pripažįstamos pajamomis natūra kaip ir kita ne pinigine forma gauta gyventojas nauda. Tačiau naudą galima priskirti pajamomis, jei nauda yra sietina su gyventojas asmenine nauda. Lietuvos Respublikos finansų ministro 2009-05-19 įsakymu Nr. 1K-162 patvirtinto Pajamų, gautų natūra, įvertinimo tvarkos aprašą (toliau – Tvarkos aprašas), kurio 2 punkte nurodyta, kad gaunant turtą, paslaugas ar kitą naudą (toliau – turtas ar paslaugos), pajamos, gautos natūra, įvertinamos pagal pajamų natūra davėjo šiam turtui įsigyti arba paslaugoms apmokėti turėtas išlaidas, išskyrus tvarkos aprašo 3–6 punktuose nustatytus atvejus. Tvarkos aprašo 8 punkte nustatyta, kad pajamų natūra davėjas pagal GPMĮ yra įpareigotas apskaičiuoti, išskaičiuoti ir sumokėti pajamų mokesčių nuo pajamų, gyventojas gautų natūra.

Kaip matyti, Pareiškėja 2007-10-24 pirkimo – pardavimo sutartimi Nr. T3GP-9152 ir perdavimo – priėmimo aktu Nr. T3GP-9154 iš UAB „An“ įsigijo 3-jų kambarių 58,08 kv. m. ploto butą adresu: (duomenys neskelbtini) (registro Nr. (duomenys neskelbtini), unikalus daikto Nr.(duomenys neskelbtini), statybos metai 2005-2007 m., su vietiniu centriniu šildymu, komunaliniu vandentiekiu ir nuotekų šalinimu, įvestos gamtinės dujos, 2007-06-29 nustatyta vidutinė rinkos kaina sudarė 15 871 Eur). Pareiškėjos apskaitos duomenimis ilgalaikio turto – buto, adresu: (duomenys neskelbtini), nusidėvėjimas buvo skaičiuojamas iki 2018-03-31 ir nenudėvėta turto likutinė vertė 2023-12-07 sudarė 1 042,80 Eur.

Patikrinimo metu Pareiškėja nepateikė jokių apskaitos dokumentų, nuomos sutarčių, patvirtinančių buto adresu: (duomenys neskelbtini) panaudojimą Pareiškėjos ekonominėje veikloje. Sutarties dėl buto nuomos Pareiškėja su I.P. sudariusi nebuvo. Pareiškėja tikrinamuoju laikotarpiu neapskaitė pajamų už šio buto nuomą. Vadinasi, vietos mokesčių administratoriui pagrįstai kilo abejonų dėl buto panaudojimo įmonės veikloje bei pajamų gavimo, tuo labiau, jog mokesčių mokėtoja skaičiavo minėtam turtui amortizacijos sąnaudas. Pareiškėjos veiklos vykdymo vieta laikotarpiu nuo 2007-03-19 iki 2009-07-01 buvo adresu: (duomenys neskelbtini), patalpose, nuomojamose iš Pareiškėjos direktorės I.P., nuo 2009-07-01 iki 2016-10-12 deklaruota adresu: (duomenys neskelbtini), o nuo 2016-05-20 iki šiol deklaruojama adresu: (duomenys neskelbtini). Inspekcijos vizitavimo metu nustatyta, kad tikrinimo metu Pareiškėjos veiklos vykdymo vieta buvo deklaruota patalpose adresu: (duomenys neskelbtini), kurias 2015-05-08 pagal notarinę pirkimo – pardavimo sutartį Nr. 1793 įsigijo iš fizinio asmens K.V. Iki pandemijos pradžios 2020 m. vasario mėn., pandemijos metu bei jai pasibaigus, Pareiškėjos veiklos vykdymo adresas nebuvo pakeistas, t. y. nebuvo deklaruota ginčo adresu (duomenys neskelbtini). Be to, mokesčių administratoriaus atstovei atlikus vizitavimą bei apsilankius bute: adresu (duomenys neskelbtini) ir įsitikinta, kad butas buvo naudojamas Pareiškėjos direktorės I.P. ir jos šeimos asmeniniams poreikiams tenkinti: butas pilnai įrengtas, apstatytas baldais, buitine įranga, jame gyvenama, bute sudėti asmeniniai daiktai. Tokiu būdu vizitavimo metu įsitikinta, kad bute nėra įkurtas Pareiškėjos ofisas ar buveinė.

Komisija nepritaria Pareiškėjos skundo argumentui, jog vietos ir centrinis mokesčių administratorius privalėjo atsižvelgti į tai, kad vykdant Valstybinės darbo inspekcijos ir kitų valstybės institucijų reikalavimus, Pareiškėjos direktorės ir jos akcininko / darbuotojo šeima dėl kilusios pandemijos įgijo teisę neatlygintinai naudoti Pareiškėjai priklausantį turtą. Primintina, kad tikrinamuoju laikotarpiu darbdavys (šios bylos kontekste Pareiškėja) galėjo mokėti kompensacijas darbuotojams, kurie darbo funkcijas atliko savo namuose (dirbant nuotoliniu būdu), tačiau tokių kompensacijų mokėjimas turėjo būti griežtai reglamentuotas įmonių apskaitos dokumentais. Šio nagrinėjamo ginčo atveju priešingai, fiziniai asmenys, valdantys Pareiškėją (akcininkas, direktorė ir jų šeima), neatlygintinai gyveno mokesčių mokėtojai priklausančioje nuosavybėje, o tai nėra niekaip susiję su Pareiškėjos PVM apmokestinama veikla bei yra pagrindas skaičiuoti pajamas natūra.

Atsakant į Pareiškėjos skundo argumentą dėl PMĮ 40 straipsnio ir MAĮ 70 straipsnio nuostatų taikymo, kurių pagrindu buvo apskaičiuota nuomos tikroji rinkos kaina, iš dalies sutiktina su mokesčių mokėtojos argumentais, jog Klaipėdos AVMI netinkamai taikė mokesčines normas. Komisija sutinka su Pareiškėjos atstovo posėdžių metu pagarsintais argumentais, jog mokesčių administratorius negalėjo mokesčio bazės nustatyti, taikant MAĮ 70 straipsnio nuostatas. Kaip matyti iš Klaipėdos AVMI 2023-12-22 patikrinimo akto Nr. (27.13 Mr) FR0680-362 11-14 psl., buvo pritaikytos abi įstatyminės nuostatos. Pareiškėjai nepateikus pastabų dėl šių normų taikymo, detaliau nebuvo pasisakyta nei Klaipėdos AVMI 2024-02-08 sprendime dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (27.13 Mr) FR0682-28, nei skundžiamame Inspekcijos sprendime.

Komisijos vertinimu, MAĮ 70 straipsnio nuostatų taikymas, siekiant apskaičiuoti tikrąją rinkos vertę, yra perteklinis. Komisija primena, jog pagal PMĮ 40 straipsnio 2 dalį, jei asocijuotų asmenų tarpusavio sandoriuose arba ūkinėse operacijose sudaromos arba nustatomos kitokios sąlygos, negu būtų sudaromos ar nustatomos neasocijuotų asmenų tarpusavio sandoriu arba ūkine operacija, tada bet koks pelnas (pajamos), kuris, jei tokių sąlygų nebūtų, būtų priskiriamas vienam iš tų asmenų, bet dėl tokių sąlygų jam nepriskiriamas, gali būti įtraukiamas į to asmens pajamas ir

atitinkamai apmokestinamas. Vadinasi, šios normos taikymas yra galimas tik tokiu atveju, kai tarp asocijuotų asmenų sudaryto sandorio (kontroliuojamos transakcijos) sąlygos yra kitokios, nei būtų sudaromos tarp nepriklausomų asmenų, siekiant maksimalios ekonominės naudos. Šios dalies įgyvendinimo taisyklės nustatytos Lietuvos Respublikos finansų ministro 2004-04-09 įsakymu Nr.IK-123 „Dėl Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo 40 straipsnio 2 dalies ir Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo 15 straipsnio 2 dalies įgyvendinimo taisyklių“. Šios taisyklės skirtos sandorio ar ūkinės operacijos tikrajai rinkos kainai apskaičiuoti, taikant jose nustatytus kainodaros metodus. Kontroliuojamų transakcijų kainos neturi skirtis nuo tikrosios rinkos kainos, t. y. taikytinas ištiesiosios rankos principas. Ištiesiosios rankos principas grindžiamas kontroliuojamosios transakcijos sąlygų palyginimu su palyginamąja transakcija ar transakcijomis.

Pareiškėjos pelno mokesčio patikrinimas nebuvo atliktas, tačiau šios bylos kontekste mokesčių administratorius turėjo užtikrinti ištiesiosios rankos principo taikymo tinkamumą, o tai nagrinėjamu atveju ir buvo padaryta. Nors skunde teigiama, kad skelbimų nuorodos yra neaktyvios, todėl Pareiškėja negalėjo tinkamai įvertinti ir detalai išanalizuoti bei pateikti tinkamus argumentus dėl ištiesiosios rankos principo taikymo, Komisija pažymi, jog mokesčių mokėtojai ir jų atstovai galėjo susipažinti su mokestinio ginčo medžiaga bet kurioje ginčo stadijoje⁵, tačiau šia teise nepasinaudojo. Taip pat Pareiškėjos atstovas Komisijos posėdžio metu akcentavo, jog vertinant buto nuomos tikrąją kainą Klaipėdos AVMI / Inspekcija visiškai neatsižvelgė į kitus nuomos kainai ženkliai įtaką galinčius daryti veiksniai: nekilnojamojo turto būklę, jo įrengimo kokybę, vietą mieste, susisiekimo galimybes, stovėjimo aikštelių prieinamumą, nevertino, ar tai renovuotas turtas, neatsižvelgė į išlaikymo kaštus, geografinę padėtį, šildymo sistemos pobūdį, nuomos laikotarpį ir daugybę kitų reikšmingų aplinkybių. Komisija, susipažinusi su patikrinimo metu nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis, nustatė, kad, įgyvendindamas ištiesiosios rankos principą, mokesčių administratorius pasirinko šešias nekontroliuojamas transakcijas ir atliko tų transakcijų įvertinimą. Patikrinimo metu nustatyta, kad 3-jų kambarių butų nuomos kainos mieste sudarė nuo 220 Eur iki 400 Eur per mėnesį, todėl mokesčių administratorius pasirinko išskaičiuoti vieno kvadratinio metro kainą, kuri sudarė 4,82 Eur $(350:58)+(250:63,89)+(250:59,60)+(320:73,5)+(220:63)+(400:58)):6$. Patikrinimo metu apskaičiuojant vieno kvadratinio metro nuomos kainą, buvo įvertinti ir nuomojami 3-jų kambarių butai, kurių plotas yra didesnis, o nuomos kaina mažesnė, nei analogiško 58 kv. m. ploto buto, kurio nuomos kaina sudaro 350 Eur arba 400 Eur per mėn. Tokiu būdu 58,08 kv. m. ploto buto adresu: (duomenys neskelbtini), vieno mėnesio nuomos kaina sudarytų 279,95 Eur $(58,08 \times 4,82)$. Kaip matyti, kaina nustatyta pagal nurodytų šaltinių vidurkį, tam, kad būtų pasiektas kuo realiausias rezultatas ir nustatytas kuo teisingesnis ir tikslesnis mokestinis prievolės dydis.

Atitinkamai, šioje ginčo dalyje tvirtinami mokestinio patikrinimo metu nustatyti pažeidimai, susiję su nepagrįstu PVM atskaitos naudojimu.

Dėl kelionių. Mokestinio patikrinimo metu nebuvo tikrintas PM pagrįstumas, tačiau vertinant aplinkybes, susijusias su Pareiškėjos kelionių sąnaudų patyrimu, tais atvejais, kai buvo identifikuotas patirtų išlaidų naudos gavėjas (Pareiškėjos direktorė ir akcininkas / darbuotojas), šios išlaidos priskirtos šių asmenų pajamoms natūra. Pareiškėja laikosi pozicijos, jog ginčo situacijoje į keliones (Turkiją, Sakartvelą) buvo vykta verslo tikslais, o dėl kelionės į Vietnamą administratorius privalėjo kelionę perkvalifikuoti ir sąnaudas pripažinti neleidžiamais atskaitymais, o ne skaičiuoti pajamas natūra.

Komisijos nuomone, su šia pozicija sutikti nėra pagrindo. GPMĮ 9 straipsnio 1 dalis nustato išimtis, kada gyventojų nauda nepripažįstama pajamomis, gautomis natūra. Visais kitais atvejais, nereglamentuotais GPMĮ 9 straipsnio 1 dalies 1–5 punktuose, gyventojų pajamomis,

5

[https://mgk.lrv.lt/uploads/mgk/documents/files/D%C4%96L%20MOKESTINI%C5%B2%20GIN%C4%8C%C5%B2%20KOMISIJO%20PRIE%20LIETUVOS%20RESPUBLIKOS%20VYRIAUSYB%C4%96S%20PIRMININKO%202022%20M%20KOVO%2014%20D%20C4%AESAKYMO%20NR.%201-14%20E2%80%9CD%C4%96L%20SUSIPA%C5%BDINIMO%20SU%20MOKESTINI%C5%B2%20GIN%C4%8C%C5%B2%20KOMISIJOJE%20PRIE%20LIETUVOS%20RESPUBLIKOS%20VYRIAUSYB%C4%96S%20ESAN%C4%8CI%C5%B2%20M\(3\).pdf](https://mgk.lrv.lt/uploads/mgk/documents/files/D%C4%96L%20MOKESTINI%C5%B2%20GIN%C4%8C%C5%B2%20KOMISIJO%20PRIE%20LIETUVOS%20RESPUBLIKOS%20VYRIAUSYB%C4%96S%20PIRMININKO%202022%20M%20KOVO%2014%20D%20C4%AESAKYMO%20NR.%201-14%20E2%80%9CD%C4%96L%20SUSIPA%C5%BDINIMO%20SU%20MOKESTINI%C5%B2%20GIN%C4%8C%C5%B2%20KOMISIJOJE%20PRIE%20LIETUVOS%20RESPUBLIKOS%20VYRIAUSYB%C4%96S%20ESAN%C4%8CI%C5%B2%20M(3).pdf)

gautomis natūra, yra pripažįstamos neatlygintinai, mainais arba lengvatine kaina gautas nuosavybėn arba naudoti turtas arba gautos paslaugos, taip pat kita gauta nauda, kai gauto turto, paslaugų ar kitos naudos ekvivalentas pinigine išraiška pagal šio įstatymo nuostatas būtų priskiriamas pajamoms. Siekiant teisingai pritaikyti pajamas natūra reglamentuojančias GPMĮ nuostatas, kiekviena konkreti situacija turi būti vertinama individualiai, atsižvelgiant į faktines aplinkybes, tarp šalių susiklosčiusių santykių esmę, jų susitarimų turinį bei kt. Neatlygintinai gavus turtą ar paslaugą, išskyrus iš artimųjų giminaičių, tokio turto gavimas būtų pripažintas pajamomis natūra, nepriklausomai nuo galimos interesų ar sandorių įtakos, taip pat ir turto ar paslaugos rinkos kainos. Turto ar paslaugų įsigijimo lengvatine kaina ypatingumas pasireiškia tuo, jog mokesčių mokėtojas, gaudamas atitinkamą turtą ar paslaugas, patiria jo įsigijimo išlaidas, tačiau patirtos išlaidos skiriasi arba, kaip šiuo nagrinėjamu atveju, sutuoktinių šeima apskritai tokių išlaidų nepatyrė, jas padengė Pareiškėja. Ginčo situacijoje visais atvejais į keliones vyko visa keturių asmenų šeima, t. y. Pareiškėjos direktorė, sutuoktinis (akcininkas ir mokesčių mokėtojos darbuotojas) bei du nepilnamečiai vaikai. Kelionių išlaidos buvo apmokėtos darbdavio lėšomis, šių išlaidų padengimas buvo susijęs išimtinai su Pareiškėją valdančių asmenų įtaka bendrovei. Todėl konstatuotina, jog Inspekcija pagrįstai, kai nustatė naudą gavėją – šeimą, Pareiškėjos patirtas kelionių išlaidas ir kitą naudą priskyrė darbuotojų pajamoms natūra. Ginčo situacijoje šalis siejo darbo teisiniai santykiai, todėl darbuotojų gauta nauda buvo tiesiogiai susijusi su darbuotojų išvykomis, pagrįstai buvo apmokestinta kaip su darbo santykiais susijusios pajamos.

Konkrečiai pasisakant dėl kelionės į Vietnamą, kuri neįvyko dėl sutuoktinių šeimos pavėlavimo į skrydį (ar dėl direktorės ligos) (t. y. ne dėl Pareiškėjos, o dėl ją valdančių asmenų kaltės), nepriklausomai nuo to, jog kelionių operatorius tai laikė bauda, nepritartina skundo argumentams, jog šios sąnaudos turėtų būtų laikomos Pareiškėjos neleidžiamais atskaitymais. Priėjus išvados, kad šios sąnaudos nebuvo susijusios su mokesčių mokėtojos vykdoma veikla (patikrinimo metu nebuvo pateikti įrodymai, jog šios kelionės buvo verslo kelionės), konkrečiai nustatčius aplinkybę, jog keturių asmenų šeima vyko į pažintinę kelionę, konstatuotina, jog visos patirtos sąnaudos yra šeimos gauta nauda.

Atitinkamai, šioje ginčo dalyje tvirtinami mokestinio patikrinimo metu nustatyti pažeidimai, susiję su nepagrįstu PVM atskaitos naudojimu.

Dėl automobilio Volvo XC60 ir Porsche panaudojimo. Kaip jau buvo minėta, VĮ „Regitra“ turimais duomenimis, laikotarpiu nuo 2020-01-01 iki 2023-02-28 nei Pareiškėjos direktorė I.P., nei pas Pareiškėją dirbantis jos sutuoktinis D.P. nuosavybės teise registruotų automobilių, kuriais galėtų naudotis asmeniniams poreikiams, neturėjo. Patikrinimo metu Pareiškėja el. paštu 2023-09-21 paaiškino, kad Pareiškėjos direktorė I.P. nuo 2020-01-01 iki 2022-09-01 asmeniniams poreikiams tenkinti naudojo mokesčių mokėtojos lengvąjį automobilį Volvo XC60, o nuo 2022-09-01 iki 2023-02-28 asmeniniams poreikiams ir įmonės reikmėms naudojo lengvąjį automobilį VW GOLF (valst. Nr. (duomenys neskelbtini)), kurį jai paskolino neatlygintinai jos pusbrolis.

Patikrinimo metu pripažinta, kad sutuoktinių šeimai naudojant transporto priemones Volvo XC60 ir Porsche, atsirado Pareiškėjai pareiga apskaičiuoti pajamas natūra, todėl nuo automobilių naudojimo privatiems poreikiams tenkinti, apskaičiuojant naudą, buvo pasirinktas skaičiavimas, taikant 0,75 proc. nuo automobilio tikrosios rinkos kainos, nustatytos pagal VŠĮ „Emprekis“ pateiktas kainas. Komisija sutinka su Pareiškėjo atstovo skunde išdėstytais argumentais, kad natūra gaunamas pajamas įstatymas leidžia skaičiuoti vienu iš dviejų būdų – arba automobilio nuomos tikrąja rinkos kaina, arba automobilio tikrosios rinkos kainos procentine dalimi. Pareiškėjai nesutinkant su vietos mokesčių administratoriaus pasirinktu būdu, ji turėjo pateikti duomenis, kiek laiko darbuotojai, direktorė ir akcininkas / darbuotojas, naudoja automobilius darbo tikslams, o kiek – savo asmeniniams poreikiams. Taip pat paminėtina, kad būtina skaičiuoti nuomos kainas rinkoje, nes pajamos natūra įvertinamos kiekvieno mėnesio paskutinę dieną, atsižvelgiant į automobilio nuomos tikrąją rinkos kainą paskutiniu metu laikotarpiu. Iš pateiktos mokestinio ginčo medžiagos matyti, kad Pareiškėja neteikė duomenų apie tikslų

transporto priemonių laiko skaičiavimą ir /ar nuomos kainas rinkoje, todėl Klaipėdos AVMI pagrįstai pasirinko pajamas natūra apskaičiuoti antruoju būdu – skaičiuojant procentinę dalį.

Atmetamas Pareiškėjos skundo argumentas, jog dėl mažo miesto dydžio, sutuoktiniams nebuvo poreikio turėti asmeninių automobilių. Susipažinus su mokestinio ginčo medžiaga, matyti, kad šeimos aktyvus socialinis gyvenimas neapsiribojo vien (duomenys neskelbtini), todėl šiuo pagrindu mokesčio apskaičiavimas nėra naikinamas.

Komisijos vertinimu, mokesčių administratorius nagrinėjamo mokestinio ginčo atveju pakankamais duomenimis pagrindė Pareiškėjai apskaičiuotus mokesčius ir su jais susijusias sumas, kaip tai numato MAĮ 67 straipsnio 1 dalis. Tuo tarpu Pareiškėja iš esmės nepateikė jokių mokesčių administratoriaus padarytas išvadas paneigiančių objektyvių įrodymų. Pažymėtina, jog teismų praktika, aiškindama MAĮ 67 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą pareigą – paneigti mokesčių administratoriaus nustatytas aplinkybes, akcentuoja, jog kai mokesčių administratorius yra surinkęs atitinkamus faktinius duomenis ir jais grindžia apskaičiuotus papildomus mokesčius bei su jais susijusias sumas, mokesčių mokėtojui apsiginti galimybė atsiranda, kai jis savo ruožtu teikia kitokius faktinius duomenis, suponuojančius priešingą, nei mokesčių administratoriaus padarytą išvadą. Apsiribojimas vien teiginiais, atsikirtimais, nepagrįstais jokiais įrodymais, negali nulemti sprendimo, priimtino mokesčių mokėtojo naudai (LVAT 2010-11-08 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1527/2010, 2010-10-25 nutartis adm. byloje Nr. A-438-1147/2010, 2011-01-03 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1632/2010, 2012-05-24 nutartis adm. byloje Nr. A-442-1601/2012, 2017-09-14 nutartis adm. byloje Nr. A-982-438/2017).

Atitinkamai, šioje ginčo dalyje tvirtinami mokestinio patikrinimo metu nustatyti pažeidimai, susiję su nepagrįstu PVM atskaitos naudojimu.

Dėl sankcijų. Įvertinus Pareiškėjos pažeidimo metu galiojusias MAĮ 139 ir 140 straipsnių nuostatas dėl baudų skyrimo bei baudų dydžio nustatymo kriterijus, Komisija sutinka su mokesčių administratoriaus Pareiškėjai skirtomis 40 proc. dydžio baudomis. MAĮ 139 straipsnio 1 dalyje (2018-06-28 redakcija Nr. XIII-1329, galiojusi nuo 2019-01-01 iki 2023-05-01) buvo nustatyta, jei mokesčių mokėtojas neapskaičiavo nedeklaruojamo ar nedeklaravo deklaruojamo mokesčio arba neteisėtai pritaikė mažesnę mokesčio tarifą ir dėl šių priežasčių mokėtiną mokestį neteisėtai sumažino, mokesčių mokėtojui priskaičiuojama trūkstama mokesčio suma ir skiriama nuo 10 iki 50 procentų minėtos mokesčio sumos dydžio bauda, jei atitinkamo mokesčio įstatymas nenustato kitaip. Pagal MAĮ 140 straipsnio 5 dalies nuostatas konkretų asmeniui skirtinos baudos dydį mokesčių administratorius apskaičiuoja ir motyvuotai nustato atsižvelgdamas į baudų skyrimo taisykles: baudos dydis apskaičiuojamas nuo jos vidurkio – baudos minimalius ir maksimalius dydžius sudedant ir gautą rezultatą padalijant pusiau (5 dalies 1 punktas), skiriant konkrečią baudą, vertintinos šio straipsnio 2 dalies 1–4 punktuose nurodytos aplinkybės ir baudos dydis skaičiuojamas nuo baudos vidurkio (5 dalies 2 punktas), nustačius, kad yra kelios asmens atsakomybę lengvinančios aplinkybės ir nėra sunkinančių aplinkybių, asmeniui skiriama bauda, nesiekianti skirtinos baudos vidurkio (5 dalies 3 punktas), nustačius, kad yra kelios asmens atsakomybę sunkinančios aplinkybės ir nėra lengvinančių aplinkybių, asmeniui skiriama bauda, viršijanti skirtinos baudos vidurkį (5 dalies 3 punktas).

Komisijos vertinimu, Klaipėdos AVMI pagrįstai, atsižvelgusi į Pareiškėjos atsakomybę sunkinančias aplinkybes: Pareiškėja nevykdė mokesčių administratoriaus nurodymo, todėl jai buvo taikyta administracinė atsakomybė; mokesčių mokėtoja tik minimaliai bendradarbiavo patikrinimo metu; vilkino dokumentų ir duomenų pateikimo laiką; pavėluotai pateikė dalį dokumentų ir paaiškinimų, o dalies iš viso neteikė; nesumokėto PVM dydis buvo daugiau kaip 500 bazinių socialinių išmokų) bei nenustačiusi jos atsakomybę lengvinančių aplinkybių, skyrė 40 proc. PVM, GPM, VSD įmokų ir PSD įmokų baudas. Taip pat, vadovaujantis mokesčių delspinigių apskaičiavimo tvarka, Pareiškėjai pagrįstai buvo apskaičiuoti ginčo delspinigiai.

Sprendžiant klausimą dėl atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių, pasisakytina, jog Pareiškėjos skunde nurodomas MAĮ 113 straipsnio 1 dalyje nustatytas teisinis pagrindas nėra taikomas juridiniams asmenims, todėl Komisija detaliau apie tai nepasisako. MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatyta, kad mokesčių mokėtojas gali būti atleidžiamas nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų), bet nesumokėtų (neišieškotų) delspinigių ar jų dalies, jeigu yra šio Įstatymo 141

straipsnio 1 dalyje nustatytas pagrindas. Pripažintina, jog nei skunde Komisijai, nei vykusio posėdžio metu mokesčių mokėtoja nenurodė objektyvių aplinkybių, jog būtų galima spręsti klausimą dėl minėtame straipsnyje nurodytų pagrindų taikymo Pareiškėjos atžvilgiu.

Pareiškėja taip pat mano, kad yra atleistina nuo ginčo delspinigių ar jų dalies mokėjimo, remiantis MAĮ 8 straipsnio 3 dalyje įtvirtintais protingumo ir teisingumo kriterijais. Nurodytu aspektu LVAT yra pažymėjęs, kad pagrindinė mokesčių paskirtis – fiskalinė, jie naudojami sudaryti valstybės išdui, skirtam visuomenės ir valstybės viešiesiems poreikiams tenkinti. Be to, mokesčiais reguliuojami valstybėje vykstantys socialiniai, ekonominiai procesai, remiamos naudingos ūkinės pastangos, pritraukiamas kapitalas, investicijos arba priešingai – stabdomos nepageidautinos socialinės–ekonominės raidos tendencijos. Kartu primintina, kad asmens pareiga mokėti mokesčius – konstitucinė pareiga, todėl turi būti nustatytas toks teisinis reguliavimas, kad būtų užtikrintas mokesčių tinkamas mokėjimas, kad mokesčiai būtų mokami laiku. Tam, paisant Lietuvos Respublikos Konstitucijos (*inter alia* (be kita ko) konstitucinių teisingumo, proporcingumo, teisinio tikrumo, aiškumo principų) reikalavimų, gali būti pasirinktos įvairios priemonės, kaip antai: baudos, delspinigiai, palūkanos ir kt. (LRKT 2006-01-24 nutarimas). Mokesčių surinkimas, kaip ne kartą yra pažymėjęs LRKT bei LVAT, yra susijęs su viešojo intereso apsauga, nes taip yra gaunama lėšų visos visuomenės poreikiams tenkinti (žiūrėti, pavyzdžiui, LVAT 2022-02-09 nutartį adm. byloje Nr. eA-447-968/2022, 2013-09-19 nutartį adm. byloje Nr. A-438-963/2013).

Tačiau LVAT, kaip teisingai nurodė Pareiškėja, nagrinėdamas mokėtojų atleidimo nuo delspinigių ir baudų pagrindus, vadovaujasi ne tik MAĮ įtvirtintais atleidimo nuo delspinigių (baudų) pagrindais, bet ir laikosi pozicijos, kad, sprendžiant mokėtojų atleidimo nuo apskaičiuotų baudų ir delspinigių klausimus, turi būti vadovujamasi teisingumo ir protingumo kriterijais bei atsižvelgiama į LRKT suformuotą doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus (žiūrėti: 2011-10-10 nutartį adm. byloje Nr. A-556-2343/2011, 2011-09-19 nutartį adm. byloje Nr. A-556-3447/2011, 2011-10-10 nutartį A-556-2544/2011 adm. byloje Nr. A-556-2544/2011, 2011-09-08 nutartį adm. byloje Nr. A-575-2144/2011).

Mokestinio ginčo medžiagoje nenustatyta, kad mokesčių administratorius būtų neoperatyviai atlikęs Pareiškėjos mokestinio patikrinimo veiksmus, priešingai, iš Pareiškėjos elgesio matyti, jog ji vengė bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi. Be to, bylos duomenys nesudaro pagrindo konstatuoti buvus kokius nors neteisėtus ir nepagrįstus mokesčių administratoriaus veiksmus (pavyzdžiui, sąmoningą delsimą pradėti mokestinį patikrinimą, mokestinio patikrinimo vilkinimą ar pan.). Šiuo atveju mokestinė prievolė Pareiškėjai apskaičiuota mokesčių administratoriaus iniciatyva kontrolės procedūrų metu, nepažeidžiant teisės aktų reikalavimų, todėl apskaičiuota ginčo delspinigių (ir baudų) bendra suma vertintina kaip Pareiškėjos pasirinkto elgesio modelio (privalomų sumokėti mokesčių aspektu) pasekmė. LVAT yra pažymėjęs, kad vien santykinai didelės apskaičiuotų delspinigių ir paskirtų baudų sumos savaime nesudaro pagrindo sumažinti delspinigius ir baudas ar atleisti nuo jų mokėjimo (žiūrėti: 2022-01-05 nutartis adm. byloje Nr. eA-27-602/2022, 2013-09-30 nutartis adm. byloje Nr. A-575-1470/2013). Įvertinusi aukščiau išdėstytas aplinkybes, Komisija daro išvadą, kad neapibrėžtų įstatymų leidėjo aplinkybių, kurios lemtų teisingumo bei protingumo kriterijų taikymą, o tuo pačiu delspinigių / baudų mažinimą būtent šiais pagrindais, nenustatyta. Tenkinti Pareiškėjos prašymą jame nurodytais motyvais nėra pagrindo.

Komisija, atsižvelgdama į aukščiau išdėstytus argumentus, konstatuoja, jog skundžiamas sprendimas yra teisėtas ir pagrįstas. Pareiškėjos skunde išdėstytais motyvais nėra pagrindo jo panaikinti, todėl centrinio mokesčių administratoriaus sprendimas yra tvirtintinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2024-05-17 sprendimą Nr. 69-30.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė